

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za ostanila plačuje se od štiritopske petite vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopolni naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Na sprednji straži svobod.

Vsled znanega mnenja najvišjega sodišča, katero zamore kratiti imuniteto državnih in deželni poslancev in zoper katero se je prvi oglašil deželni zbor kranjski, predložil je te dni imunitetni odsek poslanske zbornice poročilo in načrt posebnega zakona, s katerim naj bi se uravnala za člane državnega zbora, delegacij in deželni zborov dolžnost pričevanja o izjavah, storjenih v njih poklicu. Tem povodom je državni poslanec Elm pod zgorjenjem zaglavjem v „Narodnih Listih“ priobčil članek, kojega naj posnamemo v naslednjem:

Z najvišjimi sodnimi instancami je tako, kakor z ženami: čim manj je govora o njih, tem boljše so. O najvišjem kot kasacijskem sodišču je v politični javnosti kakor za Schmerlinga, tako za Stremayera pogostejše kaj čuti, negoli je ugodno za važnost tega tribunala. V živem spominu je še okrožnica, s katero je Stremayer nenemške jezike proglasil za tuje, in pa odločni odpor čeških poslancev zoper tako njih poniževanje. Kmalu pa so se morali postaviti proti drugemu činu tega sodišča, ki se je nanašal na takozvane zaupne shode po §-u 2.

Sedaj mora parlament za sebe popravljati stališče najvišjega sodišča. Na parlamentarnih počitnicah, dne 4. julija bilo je v vestniku pravosodnega ministerstva objavljeno mnenje najvišjega sodišča o dolžnosti pričevanja poslancev v kazenskem postopanju proti tretjim osebam zastran besed, katere ispregovore pod varstvom imunitete. To mnenje je vse politične kroge jako vznemirilo, ker se je bati od njega utešenja poslanske imunitete.

Kranjski deželni zbor je po predlogu dra. Majarona proti temu mnenju protestiral. V poslanski zbornici je pa koj prvi dan novega zasedanja dr. Pacak stavil predlog, vsled katerega se je jednoglasno naložilo imunitetnemu odseku, naj preiskuje, ali ni najvišje sodišče poseglo v poslanske pravice, in če je tako, naj stavi preventivne nasvete.

Odsek predlaga sedaj v bran parlamentarnih pravic specialni zakon. Jedro mu je določba, da

član poslanskega zbora ne sme biti v kazenskem postopanju proti tretjim osebam zaslišan zaradi izjav v poklicu brez dovoljenja zbora, h kateremu pripada. Ako zbor dovoli, poslanec pa tudi potem odklanja pričevanje, tedaj sme sodišče proti njemu uporabljati silo mej sesije le z dovoljenjem poslanskega zbora.

Ako bi mnenje najvišjega sodišča ostalo v moči, tedaj bi se veljava poslancev temeljito premenila, veljava, katera se poglavito opira na nezavisnost in neodgovornost. Gotovo se nikdo ne poteza za imuniteto v ta namen, da bi poslanec kaj trdil, o čemer se poprej ni dobro prepričal, ali da bi ne popravil, ko zve, da je bil mistifikovan. Ali pomisliti treba, da imuniteta ni bila poslancu dana „ad personam“, k njegovi osebni ugodnosti, nego v to svrhu, da zamore o stvaréh povedati svojo po najboljšem svojem prepričanju. Tega si pa ni v stanu pridobiti zgolj na podlagi svojih izkušenj; v to potrebuje informacij od drugod. Teh pa bi mu — kakor razlaga poročevalec dr. Ferjančič — nihče ne dal, ako bi se moral bati, da ga poslanec, kot priča zaslišan, izdati mora. Kakim šikanam bi bil izpostavljen poslanec, kateri mora razglasiti stotinam in tisočinam ljudij neprijetne stvari, ako bi dolžnost njegovega pričevanja ne bila zakonom omejena.

Žalostno, da je obramba sploh potrebna postala. Ali neodloživa je, odkar je najvišje sodišče s svojim mnenjem poslansko imuniteto napravilo, dejali bi, iluzorno. A ne le nje, temveč vse, kar je z njo v zvezi.

Zasluga je to slovanskih poslancev, da se tu uzakoni pravo načelo. Ni naključje, nego simptomatno znamenje, da je v poslanski zbornici predlagatelj te obrambe češki, a njen izvrševatelj slovenski poslanec. Bil je čas, ko so nemški liberalci ponašali se s praporom, na katerem se je čital napis: državno jedinstvo, svoboda nemštva. Državnemu jedinstvu so se sami odpovedali. Svoboda je davno obledela. Ostalo je le še nemštvo, brezobzirno, omejeno. In v tem parlamentu, kjer je ona stranka sama vladala, so sedaj Slovani, so zlasti

Čehi, kateri nastopajo kot branitelji in čuvarji državljskih svobod, ljudskih, ustavnih, parlamentarnih in socijalnih pravic. „Forsan et haec meminisse juvabit.“

Iz proračunskega odseka.

Na Dunaji, 19. novembra.

V budgetnem odseku je danes posl. dr. Gregorčič čvrsto podpiral predlog dr. Ferjančiča, da naj se ljubljanskim itd. državnim uradnikom in železničarjem še jedno leto (1897) podeli izredna draginska 40% podpora v znesku 62 500 gld. Minister Bilinski je odgovoril, da principijelno ni proti temu, ker je prepričan, da potreba še obstoji, vendar tega zneska ne more ustaviti zdaj že v proračun, ampak bo pokrili potrebno svoto z naknadnim kreditom potem, ko bode kranjska deželna vlada izrekla svoje mnenje. Od dobre volje g. dež. predsednika barona Heina je tedaj vse odvisno. Ker budgetni odsek ni proti tej podpori, nadejati se je, da bode tudi dež. predsednik baron Hein odposlal uradnikom ugodno poročilo.

Manj ugodno pa stoji za zdaj s plačevanjem 3% obrestij od drž. posojila v znesku 1½ milijona gold. deželi Kranjski. Posl. P o v š e je sicer toplo priporočal, da bi se naj obresti začele plačevati šele z l. 1901, ko se bodo začele vračati annuitete, češ, da v deželi nihče drugače ne misli, a minister se je skliceval na § 1. dotične postave, in v proračunu že stoji 15.000 gld. pro 1897. za vplačane obresti. To je pač beraški dar dvakrat ubogi deželi; ako ima le 1% dobička pri obrestih in družega polajška ne. Pri posojilu obrtnikom stvar ne stoji bolje.

To se je godilo pri razpravi o proračunu finančnega ministra, pri kateri sta dr. Menger in Pacak priporočala, naj se davke pobirajočim občinam za njih trud da neka odškodnina. Finančni minister dr. Bilinski je povedal, da predloži tak zakon najbrž še meseca decembra, da pa letos v parlamentu itak ne more več na vrsto priti.

Pred razpravo o proračunu finančnega ministerstva je zbornica rešila več poglavij iz proračuna trgovskega in poljedelskega ministerstva.

Listek.

Slovensko gledališče.

(„Rigoletto“, opera v treh dejanjih s predigro, po V. Hugovi drami „Le roi s'amuse“ spisal F. M. Piave, poslovenil A. Funtek, uglašil G. Verdi.)

Verdi je sadnji, a najslavnejši reprezentant starejše italijanske šole, tiste, katera ni slutila šele po Wagnerju uveljavljenih načel in katera jih ni hotela priznati, ko se je z njimi seznanila, zajedno pa je tudi prvi italijanski glasbenik, kateri je jel popuščati od principov starejše šole, postal kolikor toliko kosmopolitičen, ne več nego mu je sploh pripuščala njegova individualnost, vselej pa je izviren, originalen in ženijalen.

Najpopularnejša Verdijevih oper je „Rigoletto“. Koder se goji opera, ondu triumfuje „Rigoletto“. Verdi je zložil nekaj muzikalno znamenitejših in slavnejših del, vsaj učenjaki pišejo tako, toda nobeno ni postalo tako splošno priljubljeno in tako občeznano, nobeno se ni po vsem svetu tako prikupilo, nobeno se ni tolikrat pelo, kakor njegov „Rigoletto“, s katerim tekmuje samo še „Trubadur“, kateri se vzlic vsem krasotam ne more stavljati z „Rigolettom“ v isto vrsto.

Muzikalna individualnost Verdijeva se iz „Rigoletta“ pač ne spozna popolnoma. To je moč spo-

znati le skupno iz vseh njegovih del, pač pa se zrcalijo v „Rigolettu“ najpoglavitejša Verdijevih svojstev, in prav tista, katera so v prvi dobi njegovega glasbenega delovanja nanj najznatnejše uplivala in vsem njegovim skladbam dala neki posebni čar.

Libretto „Rigolettu“ je jako dramatično, zajedno pa velezanimivo. Spisano je tehniško dovršeno je polno velikih kontrastov in mogočnih efektov. Snov je romantična, prav v duhu V. Huga, dasi je konec tak, da napravi sicer najmočnejši, uprav pretresujoč utis, da pa se z etičnega stališča ni moč z njim sprijazniti, pisatelj je pač etične principe podredil efektu.

Glasba Verdijeva je primerna librettu, moč glasbe povzdigne libretto tako, da naredi na poslušalca največji utis. Glasba v tej operi nima več tako izključno italijansko-narodnega značaja kakor v prejšnjih Verdijevih operah, tudi na melodijo ni polagal Verdi v tem delu toliko važnost, kakor v drugih, dasi je v opero upletel prave bisere melodijoznosti, krasne cvetke poezije, ker je gledal največ na čim večji dramatični efekt. To je dosegel v najpopolnejši meri. Glasba njegova postaja od prizora do prizora čedalje dramatičnejša in izrazovitejša; glasbena karakteristika je tako pregnantna, da se jej ni načuditi, orkestracija je jako fina, vse skupaj pa deluje na poslušalca tako, da se najmočnejšega utisa ne

more ubraniti. Svoj vrhunec dosegel je Verdi v tej operi v prekrasem kvartetu, katerega smatra skladatelj sam kot najbolje, kar je sploh zložil. V tem kvartetu se spajajo navidezno nasprotujoči si čuti lahkoživiga vojvode in poulične pevke in pa do smrti in obupnosti užaljene Gilde ter po krvavem maščevanju hrepenečega Rigoletta v tako divno celoto, da se sme ta točka prištevati najbolj slovitim skladbam te vrste. Te krasote Verdijeve glasbe so povod velikanski popularnosti njegove opere.

Kakor povsod drugod je bil uspeh „Rigoletta“ tudi v nas znamenit, da, uprav fenomenalen, kajti še pri nobeni operni predstavi ni bilo toli frenetičnega, iz oduševljenih src prihajajočega priznavanja osobju, kakor sinoči.

Tega presijajnega uspeha bi opera gotovo ne bila dosegla, da ni bila predstava res in v vsakem oziru vzgledna in na taki umetniški višini, da tudi najstrožji kritik ni našel nič, kar bi mogel grajati.

Najprej nam je seveda govoriti o tenoristu g. Raškoviču, kateri je v tej operi prvič nastopil na našem odru. Kdor ga je sinoči videl in slišal, kratko malo ne verjame, da je šele začetnik; a vendar je tako in to še povišuje njegovo zaslugo, da je pel in igral svoje ulogo tako, kakor jo mere peti in igrati le resničen umetnik. Gospod Raškovič ima svež, poln in jako simpatičen glas, kateri do-

Prihodnja seja bo najbrž šele prihodnji teden, dasi silijo izvesti krogi, naj bi bila že v soboto.

V Ljubljani, 20. novembra.

Popolnjenje uprave Kdor čita samo nemško-liberalne, zlasti pa nemško-narodne in krščansko-socialne liste, bi sodil, da je večina višjih mest v Avstriji v poljskih rokah. V resnici pa Poljaki v uradih niso zastopani niti v razmerju s številom poljskega prebivalstva. Od treh skupnih ministrov je eden Poljak, od osmih sekcijjskih načelnikov skupnih ministerstev pa nobeden. Izmed osmih veleposlanikov je eden Poljak, od šestnajstih poslaničkov pa nobeden. Med generalnimi nadzorniki vojske in mej vojaškimi nadzorniki posameznih orožnih vrst ter med 15 korniki poveljniki ni nobenega Poljaka. Med višjimi uradniki v Bosni in Hercegovini tudi ni nobenega Poljaka. Od devetih cislitvanskih ministrov so trije Poljaki, a med temi je gališki minister, ki že po naravi mora biti Poljak. Izmed štirinajstih namestnikov in deželnih predsednikov je eden Poljak. Med predsedniki in podpredsedniki najvišjih sodišč ni nobenega, od sedmih senatskih predsednikov pa eden. Izmed dvajsetih sekcijjskih načelnikov cislitvanskih ministerstev sta samo dva Poljaka. Od 14 finančnih ravnateljev sta dva Poljaka. Namestniški podpredsednik je tudi le eden Poljak. Te številke pač kažejo, da se o popolnjenju uprave v Avstriji ne more govoriti.

Razmere v Srbiji. Vse kaže, da pride v Srbiji v kratkem do ministerske krize. Ministerstvo Novakovičev se drži jedino zaradi tega, ker je težko sestaviti drugo vlado. Čisto radikalne vlade iz več razlogov ne more poklicati kralj. Ta stranka ima največ zaupanja pri narodu, a zahteva, da se samovoljno odpravljena ustava obnovi in se kaznujejo tisti, ki so jo bili odpravili. Tega pa kralj ne more privoliti, da bi se kaznovali tisti, ki so na njegovo izrecno željo napravili državni prevrat. Naprednjaki bi radi, da pride zopet Garašanin na krmilo. On se brani, ker ve, da nima nobene zaslombe pri narodu. Stari Ristić ne prevzame več ministerstva, ker ga je kraj bil tako na grd način odstavil od regentstva. Sedaj se govori, da postane ministerski predsednik general Belmarković, kateri ima tudi zveze z radikali. General Belmarković je bil tudi regent, a on ni toliko zameril kralju, da ga je odrinil, kakor Ristić. Če Belmarković pride na krmilo, bode skušal radikale razkrojiti in njih zmernejši del pridobiti za zvezo z liberalno stranko.

Bolgarski vojni minister je zopet dal svojo ostavko. Drugi ministri ga pregovarjajo, naj ostane vsaj do volitev, da ne bode kakih zmešnjav. Petrov pa vsekako hoče precej iti. To kaže, da se s knezom glede bivših bolgarskih častnikov, ki so sedaj še v Rusiji, nista sporazumela. Knez bi že Petrova davno bil odpravil, da se ne boji vojske. Petrov ima vse častnike na svoji strani. Koburžanov prestol se pa v Bolgariji opira jedino na vojaštvo. Narod ne mara zanj. Če tudi je dal si napravoroslaviti, vendar Bolgari smatrajo njega le za tujega usiljenca.

seže nenavadno visočino — zapel je celo dvakrat v jedni sapi hes in des — poje pa muzikalno tako korektno, intonira tako točno, vokalizuje tako čisto, da sme biti njegov učitelj, dični Zajc, nanj ponosen. Igral je lahkomiselnega vojvodo z naravno eleganco. Že način, kako je pel parlendo v predigri, je vsakogar prepričal, da je pevec redkih vrlin. Veliki ljubavni duett v prvem dejanju, največjo in najvažnejšo svojo točko, je pel nežno in izredno fino frazirano, da se je iz vsakega glasu čula ljubezen in strast, takisto tudi ariji v drugem dejanju, svoj živi temperament pa je pokazal v veselo brezskrbnost in lahkomiselnost razodevajoči kanzonci „La donna è mobile“. Naša sodba v kolikor je mogoča po prvem nastopu je: gosp. Rašković je nenavadno nadarjen, izreden tenorist, kateri ima svojstva, da postane velik umetnik, da bode mojstru Zajcu delal tako čast, kakor mu jo delata sloveča pevca Deagri in Kušman in kakor naš bariton g. Noll, ki je bil za čas svojega triletnega bivanja v Zagrebu tako rekoč tudi Zajčev učenec.

Zelo težko in jako dramatično partijo Gilde je pel gđ. Ševčikova ter s svojim, v vseh tudi najvišjih legah vedno čistim in zvanečim glasom sijajno premagala vse obilne težave. Krasota njenega glasu, dovršenost nje petja in čustvenost prednašanja se je zlasti spoznala v prvem duettu z Rigolettom, potem v krasnem ljubavnem duettu z vojvodo in v temu sledeči znameniti, nekoliko koketni ariji, kakor

Razkritja kneza Bismarcka. Bivši nemški kancelar si gotovo ni mislil, kaj bode vse dosegel s svojimi razkritji. Vso stvar je katoliški centum spravljal v razgovor z državnim zborom. Pri tej priložnosti se je v zbornici pridno udrihalo po knezu Bismarcku. Glavna stvar je pa, da so celo govorniki katoliškega centra nakrat postali navdušeni sagovorniki trodržavne zveze, ko so vendar dosedaj po vseh katoliških shodih sabajljali proti Italiji, ki je uropala papežu Rim. Stari Bismarck si gotovo ni mislil, da s svojimi razkritji poslance katoliškega centra naredi za navdušene zagovornike trozveze. Seveda odkritosrčna ta navdušenost ni bila. Najbrž so se hoteli le vladi prikupiti, da bi ob drugi priložnosti kaj dosegli od nje. To je tem verjetnejše, ker tudi v Nemčiji klerikalci na vso moč trudijo, da dobe šolo popolnoma v svoje roke.

Dopisi.

Iz Dola, 18. novembra. Kdo ne pozna tega nekdanjega grajščina, parku in krasnem kostanjevem drevoredu, daleč na okrog slovečega kraja? Izmrli je rod Erbergov, kateri so toliko žrtvovali, da so že po naravi krasni Dol še bolj olepšali in z nasadom drevoredov okinčali. Pomrli so zaradi Erbergi, nekdanji dobrotniki doleki, in njih spomeniki na pokopališču so zapuščeni in že na pol razdejani. Kaj pa se je zgodilo z graščino, parkom in drevoredi? Kakor s spomeniki na pokopališču — vse je že več ko na pol razdejano! Usoda ubogega Dola je hotela, da je dobil v last dolasko grajščino vandališčno nadarjen človek iz severne Češke. Slabo je gospodaril ta nekdanji učenec hoheneimške akademije in na pol razdejana in devastirana grajščina je živa podoba njegovega gospodarjenja. Dokler je sekal in podiral po svojem, so Dolani molče obžalovali žalostni konec grajščine, nekdanjega slovečega. A lotil se je tudi drugega, to je: zadnjega kostanjevega drevoreda. Tu pa je našel nepričakovan odpor od strani mejašev, kateri so imeli užitek od drevoreda, kakor grajščak, in kateri so hoteli na vsak način rešiti že 130 let stare kostanje. Nekaj posestnikov je šlo iskat sredstev, da onemogočijo nakane grajščakov, in pri tem so našli, da grajščak niti lastnik drevoreda ni, za kar ga je cela občina smatrala, ker ni vedela, da sta bila drevored in cesta prepisana v zemljiški knjigi na občino že pred 20 leti. Ko so hoteli drugi dan mejaši uložiti tožbo proti takemu nasilstvu grajščaka, so zadeli ob oviro, katero bi ne bili nikdar pričakovali. Med tem, ko se je vse to godilo, pa je pela sekira v drevoredu in grajščak je silil naprej sekati, da si ravno so mejaši protestirali proti njegovi pravici. Na večer, predno so začeli sekati stare kostanje, privoščil si je gospod grajščak pijače v obilni meri in pel, da se je po Dolu razlegalo: „Fest steht die Wacht am Rhein!“ Naj poje saj dolgo ne bode, da mu bode kak šaljivi Dolan zapel: „O, du mein lieber Augustin, Alles ist hin!“

Sestanek slovenskih književnikov in umetnikov.

VI.

Pogovarjal sem se o kongresu že s tem in onim domačim književnikom. Marsikdo je bil preverjen o potrebi kongresa slovenskih književnikov in umetnikov; marsikdo pa mi je ugovarjal, češ: o

tudi v duetu z Rigolettom v drugem dejanju, kjer očetu razkrije svojo ljubezen za vojvodo. Posebno je omeniti tudi briljantno nje koloraturo. Po ariji v drugem dejanju je bil gđ. Ševčikovi vročen krasen šopek.

Najvažnejšo, najznamenitejšo in muzikalno kakor dramatično najtežjo ulogo, namreč Rigoletta, je pel g. Noll. Vsakdo ve, kaj je gosp. Noll za našo opero, moč, za katero nas sme vsako gledalšču zavidati. Z Rigolettom je pomnožil vrsto najslajnejših svojih uspehov. Tako dovršeno in karakteristično, kakor g. Noll, poje malokateri baritonist to prenaporno ulogo, v to treba ne samo nenavadnega glasu, nego tudi pravega temperamenta in stvarjajočega igralskega daru, zakaj z Rigolettom stoji in pade cela opera. Vse te lastnosti združuje v sebi gosp. Noll in tako je tudi dosegel sinočni uspeh. Dočim je v prvem dejanju z rezkim sarkazmom se rogal grofu Monteronu in potem markantno izražal notranjo bol zaradi kletve, katera ga je zadel, in zaradi svojega položaja, pel je v prvem dejanju kratki, a pomembni duett s Sparafucilem jako značilno, izražal v duettu z Gildo svojo očetovsko ljubezen in skrb za Gildo čudovito nežno, a se popel na višek v drugem dejanju, ko nastopi, obupani oče, milo proseč naj se mu vrne ugrabljena hčer. V tem prizoru je bil mojsterski, kakor tudi v prizoru z Gildo, kjer dospe opera do kulminacijske točke in sicer v duettu, s katerim se konča dejanje in v katerem se zrcali strašna osvetoželjnost Rigo-

vsem tem dogovoré se lahko naši literati v listih, čemu treba shoda! — in če pridejo že skupaj, nikar ne misli, da pojde potem vse kakor v vojašnici; nikar ne upaj, da se bodo držali po shodu vsi iste slovnice, istih vsorov, istih struj; nikar ne sanjaj, da se posej ne bodo več napadali „stari“ in „mladi“, nego da zavlada po kongresu ganljiva neslovenska sloga! In naši kritiki! Mar upaš, da spremene postane svoje antipatije v simpatije, da poslej temeljito preudrino individualnost vsakega kritikovane, da potem ne bodo več morili svojih čitateljev s primečalnimi kritikastri? Ti se na-dejaj, da dobimo po sestanku same idealne preso-jevalce? Bili, beži! Pogledj drugam, na pr. k Nemcem, koliko „Terzičev“ imajo še vedno, dasi so imeli tudi že svoje kongrese literatov!

Tako in jednako mi je govoril ta ali oni nasprotnik ideje sestanka.

Nu, priznam, da ne sme nihče pričakovati idealnih uspehov takih sestankov. Toda — že ne-kaj je za nas — veliko.

Morda se ne reši vsako vprašanje, a vsaj sprožilo se bo razgovorjanje in razmišljanje o njem. Rešilo pa se bode morda po shodu v javnih listih ali na — drugem kongresu. — Vsakdo mora priznati, da se dožene v osebnem občevarju, v zaupnem razgovoru vsaka stvar v jedni uri temeljiteje, kakor z — enoletnim dopisovanjem. Ako imata obe stranki pri svoji ustni polemiki pošteno voljo in resnobo, mora biti rezultat vsaj dovoljen. — Nihče tudi ne sme pričakovati, da bo vladalo po shodu absolutno somišljenstvo med vsemi literati! Kako tudi! Estetika objema vprašanja, katera so razreševali že najstarejši grški modrijani in katera so še vedno nejasna — modernim estetikom. Estetika objema točke, o katerih se je prepiral že stari Aristotel in s katerimi se je še ubijal Scherer! Kako bi mogli biti torej vsi slovenski literati in estetik složni v vprašanjih, kakor na pr. kaj je „lepo“? — kaj je namen leposlovju? — Neka-terim, seveda, ki se postavljajo na rimsko-katoliško stališče, so taka in jednaka vprašanja „že davno“ razrešena; drugi pa, ki se ubijajo i s Tomažem Akvinskim i s Schopenhauerjem, i s Hartmannom i z Ambrožem, ti so glede omenjenih vprašanj še vedno v dvomih.

Mislil pa, da bi se doseglo sporazumljenje vsaj v drugih točkah med vsemi, ali vsaj med večino ... v takih točkah pa vsaj med nekaterimi. In že tolik uspeh bi bil lep!

Sicer pa naj bi obsegal program pred vsem take točke, ki so — brez ozira na „rimsko-katoliško“ ali — indifferetno stališče — aktualne in nujne za pristaše obojestranskih prepričanj. In prav tah je dovolj!

Ne mislim tudi, da zavlada po shodu premirje med „mladimi“ in „starimi“. Kako bi naj bilo to možno! Odkar stoji svet, bili so si „stari“ in „mladi“ vedno nasproti vsaj glede — oblik in načina ali sredstev. In upravičen, plodonosen je tak razdor. Mladina tvori povsod že od nekdanj opozicijo in kritiko — mladina poriva voz naprej, ko se zdi „starim“, da so že dospeli do cilja. I. t. d.! — Torej mora ostati tudi med našimi „starimi“ in „mladimi“ povsem naravna razlika, če hočemo, da napredujejo jedni in drugi.

Premirja bi torej nikakor ne mogel prinesiti kongres. Koristil bi pa vsekako v toliko, da bi ne bilo med „starimi“ in „mladimi“ — vsaj za nekaj časa — razporov glede osnovnih pojmov, in da bi ne bilo med njimi več takih polemik. Vsebinska literarnih bojov po kongresu bi bila torej vsaj nova in oblika lepša! Vsekdo.

lettova. Na isti umetniški višini je ostal tudi v zadnjem dejanju. Sploh pa je bilo v celi ulogi zlasti občudovati muzikalno lahkoto, s katero je zmagoval težkote glasbene deklamacije. V drugem dejanju je bil g. Nollja vročen velik latorjev vaneč s krasnimi trakovi z napisom: „Člani intendance — odličnemu umetniku“.

Na tem mestu bodi tudi omenjen krasni kvartet (gospodični Ševčikova in Vetterova ter gg. Rašković in Noll) v četrtem dejanju, kateri se je pel dovršeno.

Občinstvo je gđ. Ševčikovi in gg. Raškoviću in Nollju prirejalo tako pri odprti sceni kakor koncem dejanj viharne ovacije.

Ostale uloge niso tako važne, kakor te tri, a z zadočenjem beležimo, da so njih nositelji znatno pripomogli k celotnemu uspehu, da so vsi dobro igrali in lepo ter korektno peli tako gospodična Vetterova, g. Fedyczkowski in gg. Kronovič in Štampcar, kakor vsi drugi in tudi zbor.

Opera je bila jako vestno in natančno nastudirana ter se je muzikalno izvajala tako, da smemo na uspehu čestitati vrlému in neumornému kapelniku gosp. Benišeku, pohvaliti pa je tudi jako skrbno režijo.

Gledališče, katero je bilo slavnostno razsvetljeno, je bilo popolnoma razprodano in so se morali v parter postaviti še stoli.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. novembra.

— (Klerikalne tožbe.) Zgornjeavstrijsko deželno učiteljsko društvo je imelo v minulem mesecu izredni občni zbor v Linzu. Na dnevnem redu so bili sklepi četrtga avstrijskega katoliškega shoda v Solnogradu. Sklenili so resolucijo, s katero, protestujejo zoper izvršitev sklepov kat. shoda glede šole. Učit. Tovariš piše o tej stvari: „Klerikalce je ta izjava silno razburila. Reakcija je mislila, da bode „šolmaštre“ kar igraje pohrustala in glej, ta zavrženi kamen je postal vogelni kamen, ki dela napotje klerikalnemu nasilstvu. Dunajski „Vaterland“ prosi naučnega ministra, naj vender že s kakim Quosgo poseže mej te preklicane „šolmaštre“. Ta list piše: „Was in Linz an Grössenwahn geleistet wurde, übersteigt alle Grenzen. Wir sind nun neugierig, wann endlich einmal die Unterrichtsverwaltung die Herrn in ihre sehr bescheidenen Grenzen zurückweist. Ein Theil der Lehrer beginnt sich als Herrn der Welt zu fühlen. Er trieft förmlich von Weisheitsdunkel, die Volksschule wird diesen Herrn zu eng. Da sollte einmal ein ernstes Wort gesprochen werden, ehe es zu spät ist. Auf dem Lande hat diese Sorte von Lehrern alle Achtung verloren. Ob das für die Schule erspriesslich ist, möge Herr Unterrichtsminister ermesen.“ Vsi so jedaaki ti naši klerikalci; ničesar nam ne privoščijo ter nas tožijo in denuncirajo. Učitelji skusamo doseči primerno plačo, na kojoj imamo zakonito pravico — to imenujejo klerikalci „Grössenwahn“. Ker ne maramo več klečepaziti pred vsakim — also fühlea sie sich als Herrn der Welt. Ker smo se začeli zavedati v svojem poklicu ter vemo, koliko je vredno naše delo, to je torej po njihovem mnenju „triefender Weisheitsdunkel“. Na deželi smo baje izgabili vse spoštovanje — seveda, pred klerikalnimi agitatorji, pred narodom pa ugled učitelstvu prav zato raste, ker so se nam vender začele odpirati oči, da vidimo v klerikalizmu največjega, podadovanega sovražnika prosvete in učiteljstva. Torej, gospod naučni minister, le hitro korobač v roke ter poženite te nebodijhtreba nazaj „in ihre sehr bescheidenen Grenzen“! Mi pa mislimo, da ga ni in ga tudi ne bode naučnega ministra, ki bi hotel biti klerikalcem birič, ker nas varuje ščit zakona. Kakor se ne dá rešiti socijalno vprašanje tlačenih stanov z naredbami in ukazi, tako se ne dá odstraniti socijalno vprašanje učiteljev s preganjanjem, kakoršno si želé klerikalci. Tempi passati! Kolo časa se ne dá več obrniti!

— (Nerodna reklama.) „Slovenec“ opravičuje sinoči že v drugič dr. Šušteršiča nerodno interpelacijo glede nekakega nemškega spisa in sicer to pot s tem, da so interpelacijo podpisali nekl-rikalni slovenski poslanci. Slab izgovor. Vsakdo ve, da podpisujejo poslanci drug drugemu interpelacije, ne da bi jih čitali, kaj še, da bi interpelanta vprašali, če ima dokaze, da je to res, kar trdi itd. Da se dejanski tako postopa, izpriča — dr. Šušteršič. Temu bo „Slovenec“ vender verjel. Dr. Šušteršič je z drugimi slovenskimi poslanci vred podpisal klerikalca Herka interpelacijo o socijalističnih shodih v Judenburgu. Ta interpelacija je juristična in politična budalost, a dr. Šušteršič in drugi poslanci so jo podpisali ker — je brali niso. Za vsebino interpelacij je vedno odgovoren jedino interpelant, v našem slučaju torej dr. Šušteršič sam.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Jutri se bode ponavljala opera „Rigoletto“. Z ozirom na željo, izrečeno z mnogih strani se je začetek predstave določil na 8 uro.

— (Razpis častnih nagrad.) Vedno glasneje se v novjšem času po javnih glasilih in v literarnih krogih izraža želja, naj bi Matica močnejše gojila v svojih društvenih knjigah leposlovje. Da tej želji ustreže ter pospeši razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje odbor „Slovenske Matice“ iznova po določenih Jurčič-Tomšičeve ustanova 200 goldinarjev častne nagrade izvirni povesti slovenski, obsežajoči najmanj 10 tiskovnih pol. Ko bi pa ne došla nobena takšna povest, razpisujeta se zajedno tudi dve častni nagradi po 100 goldinarjev dvema izvirnima povestima, obsežajočima najmanj po 5 tiskovnih pol, oziroma dvema daljšima epičnima pesmima, ali pa jedni povesti in jedni daljši epični pesmi. Spisi ki se poganjajo za častno nagrado, morajo biti takšni, da po obliki in vsebini ustrezajo umetniškimi zakonom pripovedne književnosti v obče, poleg tega pa še književnim

namenom „Slovenske Matice“ posebej. Pisatelji, katerim se prisodijo častne nagrade, prejmo vrhu tega za svoja dela še navadne pisateljske nagrade, katere plačuje „Slov. Matica“ vsled § 12. svojega opravnega reda po 25—40 gld. za tiskovno polo. Rokopise je pošiljati odboru „Slov. Matice“ do 1. oktobra 1897. l. Ker hoče odbor s tem razpisom ustreči veliki večini Matičnik udov ter jim v roke podati lepo zabavno knjigo, pričakuje, da se slovenski pripovedni pisatelji — zlasti priznani slovenski pripovedniki — primerno odzovejo njegovemu pozivu. V Ljubljani dne 15. novembra 1896. Fr. Levac, predsednik; E. Lah, tajnik.

— (Shod.) V nedeljo, 22. t. m. ob 1/3. uri popoldne bode ljudski shod, katerega priredi pol. društvo „Bodočnost“ v steklenem salonu kazinske restavracije s sledečim dnevnim redom: „Volilna prenova in prihodnje državnozbornske volitve“. K temu shodu povabljeni so tudi gg. deželni poslanci za Kranjsko.

— (Čitalnica v Brežicah) priredi dne 22. novembra koncert. Vzpored: 1. P. H. Sattner: „Opomin k petju“, mešan zbor. 2. Fr. Schubert: Psalm 22. za glasovir in harmonij. 3. H. Volarič: „Gospodov dan“, mešan zbor. 4. A. Huber: „Rožica“, seljanka za dvoje citar. 5. Fr. Vilhar: „Mornar“, bariton-solo s spremljevanjem harmonija. 6. P. H. Sattner: „Pogled v nedolžno oko“, moški četvero-spev. 7. Potpourri slovanskih napევov za harmonij. 8. A. Hubad: „Luna sje“ in „Skrjanček“, mešana zbor. 9. R. Borgeall: „Nazaj v planinski raj“, tenor-solo s spremljevanjem glasovira. 10. I. pl. Zajc: „Lastavica“, za citre in harmonij. 11. A. Foerster: „Pobratimija“, moški zbor z bariton-solo. 12. H. Volarič: „Slovan na dan“, mešan zbor s sopran- in alt solo. — Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopina 30 kr.

— (Odbor akad. tehn. društva „Triglav“ v Gradcu) javlja, da se je v zboru z dne 11. t. m. novovoljeni odbor tako-estavil: predsednik: stud. iur. Matevž Sančar, podpredsednik: stud. iur. Martin Spindler, tajnik: stud. med. Živko Lapajne, blagajnik: stud. iur. Slavko Krmavnar, knjižničar: stud. phil. Ivan A. nej, gospodar: stud. med. Guido Pregl, odb. namestnik: stud. med. Eivard Bretl.

— (Politično društvo „Edinost“) priredi jutri popoldne shod v Škedenju, v nedeljo pa na Opčinah. Namestništvo je tržaškemu magistratu odvzelo nadzorstvo nad društvi in shodi v tržaški okolici. Ziaj bodo mogli Slovenci vsaj zborovati!

* (Iz obupanja v smrt.) Na Danaju živeča, od svojega moža, ničvrednega brivca ločena Ana Kuz je vedel lakota in pomankanja, in ker je pričakovala deložiranja s svojima otrokoma, skočila v Dobavo. Otroka sta utonila, nesrečno ženo so redarji rešili. Polcija je ubogo ženo izročila sodišču in to jo bo sodilo kot ubijalko!

* (Kje je morilec?) Prad dobrim tednom je neznan zlikovec na Dunaju zadavil in oropal staro mestno ubogo Marijo Šöger v njenem stanovanju. Dobil je pri njej bore malo; starka je pač imela 59 gold. gotovine, a tako dobro spravljeno, da je morilec ni našel. Odsesel je samo dve srečki. Polcija se je na vso moč trudila, da pride morilec na sled, a vse zaman, kar nič se ni moglo doguati. Slučaj je nanesel, da so se našle številke rečenih srečk in polcija je dognala, da jih je zastavil neki agent Wagner. Ta je najbrž morilec, a vprašanje je: kje je zdaj Wagner.

* (Madjarski puritanci.) V Dobrecinu se je predstavljala jako frivola burka. Dobrecinski puritanci so zvižgali, upili, razbijali kar se je dalo in slovesno protestovali, da se predstavljajo take nemoralne igre. Ko je drugi dan gledališko vodstvo paznaniło, da se bo igra še jedenkrat predstavljala, so bile v dveh urah vse ustopnice razprodane. Igra mora biti že silo nemoralna, da so proti njej protestovali celo Madjari.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila!

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Ivan Benčan v Starem trga pri Ložu 8 kron 60 vin. iz pušice v svoji gostilni istotam. — Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Brzobjavke.

Dunaj 20. novembra. Vsi kranjski poslanci so imeli danes posvetovanje z železniškim ministrom vitezom Guttenbergom glede druge železniške zveze s Trstom. Poslanci so se so-

glasno izrekli zoper Predelsko železnico in minister je izjavil, da je ta projekt že opustil. Druga železniška zveza tekla bode torej čez Kranjsko.

Dunaj 20. novembra. Poslanska zbornica je v današnji seji dognala razpravo o podeželju zavarovanja zoper ogenj. Predlog, naj se Wurmbbrandov načrt vrne odseku, je bil odklonjen.

Dunaj 20. novembra. Maj današnje sejo poslanske zbornice je ministerski predsednik mnogim poslancem kazal prevode današnjih člankov budimpeštanskih vladnih listov, kateri so mu došli brzobjavnim potom, in v katerih se izjavlja, da ogerska vlada nima vzroka, biti nezadovoljna z dogodkami v dunajskem parlamentu.

Budimpešta 20. novembra. Vzlic prepovedi so delavci sklenili, da prirede v nedeljo velikansk obhod po mestu, da demonstrirajo za splošno in jednako volilno pravico. Vlada se boji izgredov.

Pariz 20. novembra. V poslanski zbornici je ministerski predsednik Méline naznanil, da se je doseglo popolno sporazumljenje z avstrijsko vlado glede vinske klavzule.

Berolin 20. novembra. V prestolnem nagovoru, s katerim se otvori pruski deželni zbor, grajal bo cesar poljsko propagando in napovedal ostro vporabljenje določeb društvenega zakona. Čuje se, da hoče vlada prepovedati, da bi se na poljskih shodih poljski govorilo.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) s) Zbornica je priporočala prošnjo c. kr. priv. fužinske tovarne za les Fidelis Terpinčevi nas'edniki za izposlovanje znižane voznine za quebracho-les in quebracho čreslo. Visoko c. kr. železniško ministerstvo je na to sporočilo, da se je prošnja odstopila južni železnici v natančen pretres in poročanje. Imenovana železniška uprava je poročala, da se je za prevažanja quebracholesa iz Trsta v Zalag uvel znižani vozni postavek 56 vinarjev za 100 kg, če se plača najmanj za 10 000 kg za vozni list in voz, za sedaj z veljavo do preklica, najdlje pa do konca decembra 1896. Proti dosedanjemu znižanemu voznemu postavku 72 vinarjev, pomeni ta popust 16 vinarjev. Glede zaprošenega znižanja tarif za prevažanje zdrobljenega quebracholesa iz Zaloga na Česko, Moravsko in Slezijo, se je v VII. zavezni konferenci južno- in severoavstrijsko ogerske železniške zaveze sklenilo, da naj se za promet od Zaloga v podporo podjetja v okviru prometa mej južnoželezniškimi postajami in Česko uvedejo primerni vozni postavki. Od tovarne za barvani les na Fužinah se je na to od železniške strani zahtevalo, da naj naznani one postaje, za katere misli izvrševati pošiljatve. Na podlagi zgornjega sklepa dovoljeni vozni postavki se imajo takoj uvesti, kakor hitro temu končno pritrdi udeležena železniška uprava. O tem se je tovarna za barvani les obvestila in se je priporočala njena nadaljna vloga na c. kr. priv. južno železnico in se je vis. c. kr. železniškemu ministerstvu predložila obširna prošnja imenovane tvrdke. Ker so se v ti prošnji navele nove stvari v znižanju voznine za quebracho les in quebracho čreslo, je zbornica prošnjo toplo priporočala. s) Zbornica je pri vis. c. kr. trgovinskem ministerstvu priporočala prošnji zadrug čevljarjev, krojačev, klobučarjev in rokovičarjev, v katerih se je prosilo za podelitev po jedne ustanove v namen obiska razstave modernih delavskih pripomočkov v c. kr. tehnološkem obrtnem muzeju na Dunaji. Načelnik krojaške zadruge v Ljubljani Franc Sturm je vsled naznanila c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja obiskal dvorano za mali obrt in si ogledal razstavljene predmete z velikim zanimanjem. Visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo je z ukazom z dne 17. oktobra 1896 z ozirom na zgornje poročilo zbornice naznanilo, da je dovolilo čevljarjski zadrugi v Ljubljani ustanovo v namen obiska dvorane za mali obrt v tehnološkem obrtnem muzeju na Dunaji v navadni izmeri, namreč povraitev potnih stroškov III. razreda osebnega vlaka in nazaj in po štiri goldinarje za vsak dan bivanja v tehnološkem obrtnem muzeju; prošnja krojaške zadruge v Ljubljani za podelitev jednake ustanove se ni mogla ušlišati, ker se v tem slučaju gre zgolj za ogledanje šivalnih strojev, vsled česar podelitev ustanove ni zadostno utemeljena. O tem sta imenovani zadrugi obvestiti in je prvi pripomniti, da odbere stipendista in da zapisnik, iz katerega je izvršitev te volitve posneti, predložiti c. kr. tehnološkemu obrtnemu muzeju, ki bo za obisk dvorane za mali obrt odločilo prikladni čas in poskabelo za izplačilo ustanove. Zbornica je vzela to naznanilo odobruje na zaanje. (Dalje prih.)

Proti hripavosti

učinkujoče, kašelj omehčuje, sliz razkrajajoče sredstvo je prsni sirup lekarnja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta),

kateri se uporablja prav uspešno. Cena steklenici 35 kr., 12 steklenic 3 gld. 60 kr. 3 (3202-3)

Štev. 20. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 744.

Nova opera.

Začetek ob 8. uri.

V soboto, dne 21. novembra 1896.

Drugičrat:

RIGOLETTO.

Opera v treh dejanjih s predigro. Po V. Hugovi drami „Le roi s'amuse“ spisal F. M. Piave. Poslovenil A. Funke. Uglasbil G. Verdi. Kapelnik g. H. Benšek. Režiser g. Jos. Noll. Blagajnica se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 8. uri. Konec po 10. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov.

Prihodnja predstava bo v torek, dne 24. novembra 1896.

Iz uradnega lista.

Izvršne ali eksekutivne dražbe: Karola Wanitzkyja na Dunaju premičnine (56 kom. nos. železja), cenjene 700 gld. 10 kr., dne 23. novembra in 7. decembra v Ljubljani.

Jakoba Križnarja posestvo v Zagorju, cenjeno 4200 gld., dne 23. novembra in 23. decembra v Ilir. Bistrici. Avgusta Tobiterja posestva v Rodicah, cenjena 3120 gld. in 10 gld., dne 24. novembra in 24. decembra v Kamniku.

Antona Žetkota zemljišče v Dolenji vasi, cenjeno 605 gld., dne 25. novembra v Senožečah.

Ivana Mihliča (zdaj v Gradcu) posestvo v Novih Lazih, cenjeno 405 gld., dne 25. novembra in 16. decembra v Kočevju.

Meteorologično poročilo.

November	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
19.	9. sveder	735.2	1.3	sl. jvzh.	jasno	
20.	7. jutraj	735.5	-0.2	sl. szahod	megla	0.0
	2. popol.	736.4	1.4	brevetr.	megla	

Srednja včerajšnja temperatura 3.4°, za 0.6° nad normalom.

Dunajska borza.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 30 „
Avstrijska zlata renta	122 „ 60 „
Avstrijska kronska renta 4%	101 „ 05 „
Ogorska zlata renta 4%	122 „ 15 „
Ogorska kronska renta 4%	99 „ 25 „
Avstro-ogorske bančne delnice	938 „ — „
Kreditne delnice	364 „ 60 „
London vista	119 „ 95 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 „ 82 1/2 „
50 mark	11 „ 76 „
50 frankov	9 „ 53 „
Italijanski bankovci	45 „ 15 „
C. kr. cekini	6 „ 69 „

Zahvala.

Silno potrpi po nenadomestni izgubi našega iskreno ljubljeneega soproga, oziroma očeta, gospoda

Jožefa Kramaršič-a

izrekamo tem potom svojo najsrčnejšo zahvalo za nebrojne dokaze sočutja, ki so nam došli ob boleznih kakor tudi ob pogrebu predragega rajnega v tako obilni meri.

Konečno še posebno zahvalo darovalcem mnogih prekrasnih vencev.

(3269) Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za vse povodom izgube predrage matere, gospe

Katarine Kurent-ove

došle nam dokaze srčnega sočutja, za darovane krasne vence in mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku dovoljujemo si vsem prijateljem in znancem tem potom izraziti svojo najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 20. novembra 1896.

(3271) Žalujoči ostali.

Giesshübler z mlekom

priporočajo zdravniki posebno pri bronhijalnem kataru otrok, ki se tako često javlja v zimskem času. 3 dele Giesshüblera se zmeša z 1 delom vročega mleka in se zmes pije mlačna. (3142 5)

Pouk v angleščini

se daje (3272-1)

Škofje ulice št. 2, desno, pritličje.

Podrobnosti po dogovoru.

V salonu hotela „pri Maliču“ („Stadt Wien“)

od petka 20. do nedelje 22. novembra (vključno) razkazavanje

živečih fotografij

v življenjski velikosti. (3246-6)

Edisonov idejal

predstavljan po Kinetografu.

Predstave: ob delavnikih ob 5., 6., 7. in 8. uri ob nedeljah ob 3., 4., 5., 6., 7. in 8. uri zvečer.

I. prostor 50 kr., II. prostor 30 kr.

Notarski uradnik

z večletno prakso, vešč obeh deželskih jezikov, vzprejme se z novim letom v notarski urad v Zatičini. — Dopisi s pričevali in pogoji naj se pošiljajo dru. R. Bežku, c. kr. notarju v Žužemberku.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-268)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri dopoludne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Urih, Genuvo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijino varo, Heb, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. sveder mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipkega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 35 min. dopoludne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genuvo, Uriha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. sveder osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak. — Ob 9. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. sveder mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 33 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. sveder, ob 10. uri 25 min. sveder. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 11. uri 15 min. dopoludne, ob 6. uri 30 min. sveder, ob 9. uri 55 min. sveder. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Otvoritev mesnice in gostilne.

Podpisanec naznanjam, da otvorim dne 21. novembra t. l.

v Traviških ulicah št. 6 (poleg vojašnice) mesnico, v kateri bom prodajal

konjsko meso.

Klali bom samo lepe, zdrave in rejene konje, in sicer se bodo klali v mestni klavnici pod strogo kontrolo. Vse meso bode živinozdravnik natančno ogledal in je torej zajamčeno, da se bode prodajalo zgolj zdravo in dobro blago.

Meso se bo prodajalo kilogram po 24, 28 in 36 kr.

Istotam otvorim tudi

gostilno „pri zlatem konju“

v kateri se bodo dobivala ukusno in tečno prirejena jedila iz konjskega mesa, in sicer: golaš porcija po 6 kr., bržola po 14 kr., srezek po 13 kr. Točila se bodo dobra, pristna vina, liter po 28 kr. in 36 kr., ter dobro in priljubljeno Reininghausovo pivo 1/2, liter po 10 kr., liter po 20 kr.

Zagotavljam dobro in točno postrežbo, se priporočam slavnemu občinstvu na obilen obisk in naročanje.

Ivan Kopač

mesarski mojster in gostilničar.

(3263-2)

Ruske slavnosti v Parizu pridejo!

(3275-1)

Izvleček iz razglasa.

Glasom ukaza z dne 22. oktobra 1896, oddelek 13, števil. 1791, namerava c. in kr. državno vojno ministerstvo

razne oblačilne in orožne predmete za c. in kr. vojsko v l. 1897

nabaviti

pri malih obrtnikih.

Gledé natančnejih pogojev za udeležitev pri tej dobavi se opozarja na razglas, ki je bil polnoglasno prijavljen v števil. 263 tega lista z dne 14. novembra 1896. (3252-2)

Občutljiva in nežna koža žensk in otrok

II. (2854-3)

potrebuje za negovanje absolutno čisto, mehko in mastno milo. V prvi vrsti je za to pripravno neprekošeno, starorenomirano

Doering-ovo milo s sovo.

Kaj boljšega se ne more priporočati. Naj se prepriča vsak po skušnji. Doering-ovo milo s sovo se dobiva povsod po 30 krajce.

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avg. Auer, Ant. Krisper in Vaso Petričič. Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Veliko priznanih pisem je na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

1850-45 Weidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani: J. Mayr, Mardetschlager, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Bressah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Radovljici K. Savnik; v Kranju C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju K. Gela; v Črnomlju: F. Haika.